

ŽIVOTOPIS – paní Jiřina Rohová

Paní Rohová se narodila v roce 1948. Její tatínek byl učitel na základní škole, maminka prodavačka v obchodu v Arnultovicích. Své dětství strávila v Novém Boru a u babičky v Semtěši u Čáslavi. Jako malá měla hadrovou panenku pojmenovanou Ládík. V zimě chodila s kamarády bruslit na kluziště za polikliniku. Když chodila na základní školu, dostala pusu na tvář od pana prezidenta Novotného. V dětství dělala gymnastiku a hrála stolní tenis. Narodili se jí dva synové. Celý život pracovala v Crystalexu jako rytečka skla a ve volném čase se starala na táborech i o cizí děti, hlavně o prázdninách. Paní Jiřina pro svou rodinu napsala knihu Babičko, vyprávěj. Paní Rohové teď je 76 let a celý život bydlí v Arnultovicích. Paní Jiřinka zažila devět prezidentů.

V roce 1968, kdy se ostřelovalo Národní muzeum, byla paní Rohová se svou kamarádkou v Praze u její babičky a viděla to na vlastní oči, schovávaly se za autobusy a auty. Z tanků měla velkou hrůzu. Když Rusové přijeli do Nového Boru, paní Rohová byla zmatená a nechtěla tomu vůbec věřit.

Když jí bylo dvacet jedna let, vdávala se paní Rohová na zámku Sychrově. Před svatbou, když jela se svým snoubencem k tetě, je zastavili Rusové a vzali jim krabičku cigaret a krabičku svatebních koláčků. Paní Jiřinka vzpomíná na divnou tíhu té doby. Nikdo si nemohl zvyknout říkat „soudružko“ a „soudruhu“, trvalo to dlouho, než si na to lidé postupně zvykli.

Dnes už paní Rohová vzpomíná s úsměvem na celou tu dobu. Podle jejích vlastních slov je v životě nejdůležitější svoboda a přátelství. Tak nám to kladla na srdce a my jí za to děkujeme.

Klára, Natka, Jirka, Michal a Ela